

Yucca, voor kleding en sieraden

'De Hell's Angels hebben ons beschermd'

EVELINE VAN DIJCK

'Hierboven, aan net zo'n ronde tafel, is d'Oude Binnenstad ontstaan. Er moest actie komen.'

Carla Huls tikt met haar hand op de tafel: 'Het was eind jaren tachtig, en het liep met de junks en de hierdoor ontstane verloedering van de buurt totaal uit de hand. Toen het bewoners en ondernemers te gortig werd, namen zij het heft in handen. Yucca werd het actiecentrum. Van hieruit is buurtactiekraant d'Oude Binnenstad geboren.'

We zitten boven bij de gezellige sieraden- en kledingwinkel, op de hoek van de Oude Doelenstraat en de Oudezijds Voorburgwal. Huls serveert wijn terwijl eigenaresse Christine Bos (81) via de iPhone meepraat. Bos bezit het pand sinds 1972 en daarom werd onlangs een 45-jarig jubileum gevierd.

Flowerpower

In 1978 opende Bos haar winkel in sieraden uit Mexico, waar ze lange tijd had doorgebracht. 'Ik noemde het Yucca, naar de overal in Mexico voorkomende Yuccaplant en omdat ik de Y een aantrekkelijke letter vind.'

Yucca werd in die tijd van flowerpower en hippies direct een succes. Al snel werd het assortiment uitgebreid met kleding en kwam Carla Huls erbij om de zaak te versterken. Toen de hippiecultuur op zijn eind liep, bleef Yucca niettemin een populaire zaak.

Huls: 'Eind jaren tachtig werd de buurt vanwege drugsverlast gevaarlijker en onbereikbaar. Ondanks het aanbod van de portier van de Casa Rosso om klanten op te halen vanaf de Dam en ze daarheen ook terug te brengen, durfden sommigen onze kant niet meer op.'

Het was de tijd van krakers die luidruchtig actievoerden bij het Stadhuis om de hoek, het pand waar nu hotel The Grand is gevestigd. Er werd nogal eens wat vernield en de verslaafden vormden een steeds groter probleem.

'Wij zitten hier strategisch en waren de ogen van de straat. Dagelijks belden we met de politie dat de brug weer vol met junks stond. Verdrietig om te zien trouwens, hoe die er aan toe waren. De Yucca-hoek is onze hoek, daar mag je niet staan dealen! riepen we en dan gingen ze weg,' vertelt Huls.

'De Hell's Angels hebben onze hoek behoorlijk beschermd, schrijf dat maar op,' zegt ze. 'Tijdens de Kroningsacties had het een haar gescheeld of een

Martha Wezelman, Carla Huls en Christine Bos

brandende auto was hier naar binnen gekomen. De Hell's Angels hebben dat weten te voorkomen.'

Emmers plak

Rond 1989 trokken de eerste actievoerders, een kleine groep bewoners uit de buurt, naar het stadhuis om te protesteren tegen de onhoudbare overlast.

'We hebben veel gelachen tijdens onze acties, maar het was een serieuze zaak. Nooit heb ik overwogen om weg te gaan. Ik geef niet op. Dat hadden we samen: we laten ons niet kisten, hè Carla? Weet je nog van die emmers plak op de ramen van het Stadhuis?' vraagt Bos.

'Ik had behangplak gehaald om de ramen van het Stadhuis mee dicht te plakken en zo aandacht te vestigen op onze acties voor de buurt. We hadden eerst een hoekje op ons eigen raam geprobeerd. Nou, het was goed spul. We kregen het er niet af en het heeft nog

tijdenlang op de ramen van het Stadhuis gezeten.'

Er volgden nog veel heftige acties waarbij steeds meer binnenstadbewoners zich aansloten. Dankzij deze acties en uiteindelijk het optreden van de gemeente is er sinds midden jaren negentig heel veel verbeterd en opgeknapt in de buurt.

Heiligentijd

'We hebben natuurlijk zoals iedereen goede en mindere tijden gekend, maar je hoort ons niet mopperen', zegt Huls. Door de jaren heen heeft Yucca een grote en vaste klantenkring opgebouwd van jong tot oud, van maat 36 tot maat 46. 'Wij houden van een persoonlijk contact met onze cliëntèle en geven graag advies, maar wie liever zelf wil rondkijken is natuurlijk ook van harte welkom.'

'Wij als buurtwinkel kregen vroeger veel klandizie van vrouwelijke mede-

werkers van het Stadhuis. Als ze een succesje hadden beloonden ze zichzelf met leuke kleding. Maar ook kwam er eens een vrouw met opgestoken veren binnen, omdat een mannelijke collega weer de eer naar zich toe getrokken had. Dat was zij zo beu, dat ze hierheen kwam voor een zilveren sieraad met het feministenteken.'

Goede smaak en gezelligheid gaan hand in hand bij Yucca. Het succes zit 'm in een leuke, originele collectie en de juiste aandacht.

'Ja, we hebben een eigen smaak die de klanten kunnen waarderen. Een soort eigenwijzigheid', zegt Bos, die zich nog steeds bezighoudt met de sieradeninkoop. Zelf komt ze niet veel meer naar de binnenstad. Het kledinggedeelte is overgenomen door Huls en haar collega Martha Wezelman, die alweer 18 jaar deel uitmaakt van het Yucca-team.

Al naar gelang het tijdstip van de dag is

er koffie en thee met koekjes, en als de vijf in de klok zit soms ook een glaasje wijn. Volgens Huls was het vroeger rond die tijd nog veel drukker. 'Heiligentijd noemden we dat. Het Stadhuis zat om de hoek en na werktijd kwamen personeelsleden en buurtgenoten vaak even langs voor een drankje en een sigaretje. Dan zeiden we tegen de klanten: neem een slokje.'

Yucca-kat

De Yucca-kat hoort bij de zaak. 'De eerste was Yucca. Daarna kwamen Thomas, Lodewijk en toen kort nog een meisjeskat waarvan ik de naam niet meer weet. Nu hebben we deze', vertelt Huls, terwijl ze Sam aait.

'Vroeger, voordat we internet hadden, verzonden we zo'n 1400 kaarten in verband met de aanstaande uitverkoop en vaak met een foto erop van de Yucca-kat. Altijd lieten we deze maken door liefst een kunstenaar bij ons uit de buurt. De katten werden gefotografeerd, getekend of geschilderd. En wat we nog veel leuker vonden: de kaarten werden bewaard en zelfs verzameld.'

Fotograaf Marian van de Veen-Van Rijk is inmiddels aangeschoven. Haar foto's, veelal met de Yucca-kat, sierden menigmaal de kaarten. Huls herinnert zich een foto met de schimmel Valentijn van de bereden politie, die regelmatig kwam buurten. Op de foto steekt Valentijn graag zijn hoofd door de openstaande bovenkant van de deur voor de aangeboden wortel of appel, terwijl kat Yucca op de onderdeur zit.

Rooskleurig

'De vaste klanten zijn heel blij dat we er nog zijn, maar vinden het – wie niet? – wel erg toeristisch druk in de buurt geworden. Toeristen komen wel even binnen, maar echt mooie sieraden kopen ze niet', aldus Huls.

De huren van de winkelpanden in de Damstraatjes zijn inmiddels torenhoog; 16.000 euro per maand is geen uitzondering.

'Hoe verdien je dat terug?', vraagt Huls zich af. 'We zijn al vaak benaderd om de zaak te verkopen. Zeg maar je prijs fluisteren ze dan, of ze noemen een absurd hoog bedrag. Als ik informeer wat ze van plan zijn, hebben ze het over wafels, souvenirs of Tours & Tickets. Dan wijs ik ze de deur en zeg ik kom met een ander plan, misschien is mevrouw Bos dan wel geïnteresseerd. Denk maar niet dat je nog iets hoort.'

Bos peinst niet over verkoop. Het Yucca-team wil nog jaren door en Bos ziet de toekomst rooskleurig in. 'Als de gemeente doet wat ze belooft, kan het alleen maar beter worden.'